

ningsberettigede i en fredningssag som den, der gælder for ekspropriationsprocesloven og lov om offentlige veje.

Til § 32:

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 30, stk. 5, med en ændring, der er begrundet i bemærkningerne ovenfor til forslaget til § 30, stk. 6.

Til § 33:

Bestemmelsen knytter som noget nyt beløbsgrænsen for fredningers forelæggelse for finansudvalget til statens erstatningsandel. Bestemmelsen har i øvrigt samme reelle indhold som gældende lovs § 32, stk. 1, idet stk. 2 i denne paragraf foreslås udeladt som overflødig.

Til §§ 34-34 a:

Ved de foreslåede ændringer i forhold til den gældende lovs § 34 smidiggøres bestemmelserne om afvigelser fra gennemførte fredninger derved, at der - med forbillende i kommuneplanlovens § 47, stk. 3 og 4, om afvigelser fra byplanvedtægter og lokalplaner - indføres forskellige regler for henholdsvis mindre betydende dispensationer og videregående afvigelser.

Der foreslås således i § 34 en enklere procedure for konkrete dispensationer, der ikke vil være i strid med fredningens formål, navnlig ved en adgang for overfredningsnævnet til at delegere sin dispensationskompetence til fredningsnævnet. Det må herved erindres, at der allerede ved afgørelsen i fredningssager i det væsentlige er taget stilling til, hvad der er foreneligt med fredningens formål, således at området for den i stk. 1 foreslåede ordning er begrænset til spørgsmål af helt underordnet betydning.

På baggrund af den øgede offentlighedsmedvirken i den fysiske planlægning, jfr. for fredninger §§ 12 og 16 i ændringsforslaget til kapitel III, bør der derimod kun kunne meddeles dispensationer, som er i strid med fredningens formål, herunder en hel eller delvis ophævelse af fredningsbestemmelserne, efter at sagen er behandlet som en ny fredningssag.

Sådanne større afvigelser og ændringer af fredninger skal efter forslaget også med hensyn til klage behandles som en ny fredning. Er der imidlertid tale om mindre dispensationer fra en fredning, findes der ikke at være behov for den deraf følgende udvidede klageadgang. Tværtimod findes klageadgangen ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 34, stk. 6, jfr. stk. 5, at burde begrænses i forbindelse med en forenkling og tydeliggørelse af bestemmelserne, således som det er

foreslået i § 34, stk. 2. Det findes ikke rimeligt, at andre end ansøgeren samt visse myndigheder m. v. skal kunne forlange en fornyet behandling for overfredningsnævnet af en sådan mindre væsentlig sag.

Forslagets § 34 a, stk. 2, svarer i det væsentlige til den gældende lovs § 34, stk. 7, og suppleres af klagereglerne i forslagens stk. 4 og 5.

Til nr. 14 (kap. IV, Fredningsplanlægning)

a. Almindelige bemærkninger til kap. IV.

Rammerne for naturfredningsplanlægningen blev afstukket, inden man havde klare forestillinger om indholdet af de to sidste etaper af planlovsreformen, hvorved den sammenfattende arealanvendelsesplanlægning med lands- og regionplanloven og kommuneplanloven blev lagt ud til amtskommunerne og kommunerne. Ved de efterfølgende ændringer af naturfredningsloven i 1972 og 1975 skete kun mindre tilpasninger af loven.

Da bestemmelserne om fredningsplanudvalgenes sammensætning og beføjelser fik deres nuværende form, var det udtryk for en vidtgående decentralisering af centrale beføjelser på arealanvendelsesområdet i forhold til det hidtil kendte. Frømtil vedtagelsen i 1969 af 1. etape af planlovsreformen, bestående af bl. a. by- og landzonenloven og naturfredningsloven, skulle så godt som alle lokalt eller regionalt truffede beslutninger forelægges de centrale myndigheder. Men mens man foretrak at lade amtsrådet (i en overgangsperiode dog byudviklingsudvalgene, hvor sådanne eksisterede) administrere by- og landzonenloven, valgte man for så vidt angår naturfredningsloven at lade denne lovs bestemmelser om planlægning og kontrol af anlæg i det åbne land administrere af særlige udvalg, beskikket af ministeren, med repræsentanter for amtsråd, kommunalbestyrelser, statslige myndigheder og interesseorganisationer. Loven bestemmer dog, jfr. § 6, at udvalgets flertal skal være folkevalgt.

Fredningsplanudvalg i amter uden for hovedstadsområdet er sammensat således:

- amtmanden som formand,
  - 4 medlemmer udpeget af amtsrådet,
  - 4 medlemmer udpeget af kommunerne i amtet,
  - 1 landbrugskyndigt medlem udpeget efter indstilling fra amtsrådet,
  - 1 medlem udpeget af Danmarks Naturfredningsforening,
  - 1 medlem udpeget af friluftsrådet og
  - 1 repræsentant for miljøministeriet
- i alt 13 medlemmer.